

Arbejde; men fordi det er et Princip, som synes at være vedtaget, at den Godtgjorelse, en Mand oppebærer for den Tid, han anvender i Statens Tjeneste, ikke bør forhøjes, men snarere nedsættes. Man har i den allernyeste Tid Forslag fra Regjeringen om, at de saakaldte Diæter skulde være lavere, end tidligere, fordi under vore nuværende Forhold en saadan Besparelse var nødvendig, og, da Forholdene endnu ere de samme, og man i det mindste i denne Green af Statshuusholdningen har bestemt at indføre Besparelser, saa forekommer det Udvalget, at man ikke bør rokke derved, da det let kunde lede til Inconsequenser, men blive ved Principet, og, om man ikke vil nedsætte, saa bør man dog vist ikke forhøje saadanne Diæter, især ikke fortiden. Den høitagtede Minister ansøgte ogsaa en anden Grund, hvorfor Godtgjorelsen burde være højere, nemlig, at ikke alle Landinspecteurer vare pligtige til at udføre disse Forretninger, men kun enkelte af dem, hvorfor der ogsaa var Opfordring til at byde dem en højere Betaling for at overtage sig disse Forretninger. Denne Grund forekommer mig imidlertid let at maatte bortfalde, naar der, saaledes som det blev bebudet af den høitærede Indenrigsminister, udkommer en ny Lov om Landinspecteurerne, idet det jo dert kunde fastsættes, at alle Landinspecteurer ex officio skulle udføre Sager af den omhandlede Natur, og udføre dem mod en billig Godtgjorelse. Det forekommer mig, at det er en lignende Bestemmelse, der gælder for Høiesteretsadvocater og andre Procuratorer, at de maae udføre offentlige Sager for en efter Omstændighederne langt ringere Godtgjorelse, og et Lovbud kunde da fastsætte det samme for disse Functionærer. Forresten troer jeg ikke, at der vil blive Mangel paa Landinspecteurer til at udføre disse Forretninger for de mindre Diæter, da disse Mænd som oftest ere Medlemmer af Landvæsens- og Tiendecommissioner, og skjøndt disse Commissioners Arbejde ofte er meget besværligere, saavel ved Gransningen paa Stedet, som ved de Beregninger, der bagefter skulle opgjøres, i Reglen netop af Landinspecteuren som Formand i Commissionen, har jeg dog ikke hørt, at der er fremført nogen Klage af

dem over, at den Godtgjorelse, der tilstaaes Landvæsens- eller Tiendecommissionairerne er for ringe. Det er altsaa mere for Principets Skyld, at Udvalget har tilladt sig at foreslaae denne Nedsættelse, end fordi det just antager, at disse Mænd skulde faae Formegat; thi det er vistnok et ganske rigtigt Princip, efter min Overbeviisning, at Enhver, der opoffer sin Tid og sine Kræfter i Statens Tjeneste lønnes og lønnes rigeligt derfor; men, naar man engang er slaaet ind paa et andet Princip, nemlig at nedsætte Diæterne, et Princip, som Erfaringen siden skal vise, om det er rigtigt og, naar fremdeles Forholdene ere, som de ere, da synes mig dog, at der ikke er nogen Anledning til at fravige dette Princip, og forhøje denne Godtgjorelse. Hvad det sidste Forslag af Udvalget angaaer til en ny Paragraph, da er det foranlediget af den ærede 2den Landsthingsmand for 7de Valgkreds. Efterat vi havde hørt hans Grunde derfor under Sagens foreløbige Behandling og senere overveiet Sagen med ham, ere vi komne til den Overbeviisning, at det vilde være hensigtsmæssigt at optage en saadan Bestemmelse som et Lovbud; tidligere troede man, at det var Nok med reglementariske Bestemmelser i denne Henseende, men for at fremme Sagen, og for at det kunde blive mere indlysende for Vedkommende, hvorledes de skulle faae disse Kort paa en nem Maade, har man nu meent, at Bestemmelsen burde fremstilles som Lov. I den forrige Indenrigsministers Lovforslag § 6 var dette ogsaa antaget saaledes, og Landbocommissionen erklærede sig heri enig med de nærmere Bestemmelser, som den foreslog.

Voigt: Det er navnlig med Hensyn til § 4, at jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger. Det er nemlig i Bilagene til Lovudkastet bemærket, som det ogsaa i Virkeligheden er Tilfældet, at det i Almindelighed er smaa Arealer, der er Tale om; men jeg troer, at man ved at optage og bibeholde den Bestemmelse i § 4, at for Fremtiden Taxationsforretningerne altid skulle ledes af en Landinspecteur, vil paabyrde det Offentlige uforholdsmæssige Omkostninger i mange Tilfælde. Jeg har nærmest de Forhold for Ole, der finde Sted i Jylland. Der gaae, som bekiendt, de min-